

Publicerad 2024-04-20 02:03 av Anonym__

Om jag skulle skriva boken om mitt liv.

Då skulle ingen tro på att den är sann.

Boken som redan är skriven.

Boken som blev lämnad bortglömd övergiven.

Det här är ett kapitel ur boken om mitt liv

och den handlar om att jag har autism.

3. Utan skor

Jag har blivit för stor för att hålla om Ros-Marie runt benet och håller om henne från sidan runt midjan. Jag lutar mitt huvud mot hennes bröstorg och hon håller om mig. Vi stod där helt tysta. Klockan tickar och det börjar närma sig min sluttid. Ros-Marie frågar mig om jag vill stanna kvar längre. Det vill jag. Hon berättade också att jag tråkigt nog inte kunde se Gunnel igen. - Hon har blivit sjuk och har åkt hem. Ros-Marie frågar även mig hur jag ska komma hem. Jag tycker det är lite pinsamt att svara så jag är tyst, därför att det har jag inte ens tänkt på. Hon frågar om jag åker buss. - Det går en klocka fem vid torget jag kan gå med dig dit. Det är ingen som har ringt och frågat efter dig eller undrat vart du är fortsätter hon. Det är inget som jag förväntade mig att någon skulle göra. Jag tänker mer att jag vill gå på bussen vid skolan som jag jämt brukar göra. Men bussen går inte dit. Jag säger inget om det. På vägen till bussen frågar Ros-Marie mig varför jag inte har skor på mig. Men den frågan kan inte jag svara på. Jag tittar ner i backen och stänger av. Inan jag går på bussen säger hon till mig att ingen har ringt och frågat efter mig och att det är inte mitt fel. Jag kliver på bussen samma känsla igen. Kallt, strävt och smutsigt bussgolv. När jag kliver innan för dörren kommer dem nog på då att jag varit borta. - kommer du nu frågar pappa. - Ja, jag blev kvar ett tag och jobbade över svarade jag. Sedan gick jag och satte mig i soffan i vardagsrummet. Med mina smutsiga fötter på vardagsrumsbordet. - Ser du inte att dina fötter är alldeles skitiga. Gå in och ta en dusch säger min styvmamma. Då är det de enda jag tänkt på. Jag går in i duschen. När jag är klar och går ut ur duschen får jag skäll av min pappa. Han säger att en lärare har ringt från skolan och berättat att jag har gått till skolan utan skor i en hel månad. - varför har du inte sagt till om att du behöver nya skor?! Men den frågan kan jag inte svara på. Jag visar inte mina tårfyllda ögon genom att titta ner i golvet. Men några nya skor blev det inte. Pappa hittade ett par gamla skor som fanns i ett hål i väggen där hemma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Anonym__ med Poeter.se id #233258 innehar upphovsrätten